

mere ondt at undvære, end det maa gøre ondt for Nykøbing By og Nykøbing Skole at undvære denne Bevilling. Jeg maa derfor meget anbefale, at man følger det Mindretal, som tilraader ikke at gaa med til denne Bevilling i Aar; jeg haaber, at saa mange her i Tinget vil følge denne Opfordring, at Mindretallet kan blive til et Flertal for at følge den højtærede Undervisningsminister paa dette Punkt.

Jeg vil gerne understrege den Udtalelse, der kom fra den ærede Ordfører for dette Afsnit af Finansloven (N. Johan Laursen) om, at Forslaget om at lade Bevillingen til jydsk Lovs Udgivelse udgaa ikke indeholder nogen som helst Underkendelse af det ønskelige i, at denne Bevilling blev givet, paa ingen Maade nogen Underkendelse af det naturlige i, at dette store historiske Mindesmærke fremtræder ogsaa for Nutidens Danmark i en fuldt videnskabelig og god Form; men det er kun Udtryk for, at vi i Aar er blevet opfordret til at stryge saa mange Ting, som allerede er i Gang, og hvis Ophør maa volde store Besværligheder, at vi ikke har fundet det forsvarligt at gaa med til at sætte et saadant ret stort nyt litterært Værk i Gang netop i denne Periode. Jeg har gerne villet understrege den højtærede Ordførers Udtalelse om, at der heri selvfølgelig kun ligger en Tilkendegivelse af, at man i *Marts 1923* ikke ønsker at give denne Bevilling. Det er det samme, den højtærede Undervisningsminister har ment med at foreslaa at slette Bevillingen, og jeg tænker, at naar en Undervisningsminister, denne eller en anden, kommer med det næste Gang, paa et Tidspunkt, da der er Samstemning mellem et saadant Forslag og den øvrige Behandling af Finansloven, vil det møde Tilslutning baade i Finansudvalget og her i Tinget. Der ligger altsaa ikke i Ændringsforslaget, som nogle naive har ment, et Attentat paa den historiske Videnskab eller paa Kulturen her i Landet.

Endelig vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om den Bevilling, som nu foreslaas overflyttet til Undervisningsministeriets Budget, 200 000 Kr. til Støtte af dansk Sprog og Kultur i Udlandet. Vi billiger ganske denne Overflytning, fordi Bevillingen hører hjemme paa Undervisningsministerens Budget og ikke paa Statsministerens. Staaende paa Statsministerens Budget maa den faa Indtryk af at være af en særegen Karakter, som den ikke har eller ikke bør have. Ved at overflytte den til Undervisningsministerens Budget understreger man,

at det er en Bevilling af ganske upolitisk Karakter, en Bevilling, som kun tilsigter det samme som andre lignende Bevillinger paa Undervisningsministerens og Kirkeministerens Budget. Ved at overflytte den til Undervisningsministerens Budget vil man tillige kunne samle den med andre tilsvarende Bevillinger; Undervisnings- og Kirkeministeren har jo fra gammel Tid forskellige Bevillinger til Støtte af dansk Sprog og Kultur i Udlandet i andre Egne end dem, denne Bevilling gælder. Naar den staaar alene, giver den det fejlagtige Indtryk, at vi paa Finansloven kun ser paa dansk Kultur og Sprog i dette begrænsede Omraade, medens vi i Virkeligheden ser paa dansk Kultur og Sprogs Bevarelse overalt, hvor det findes, som noget, det er ønskeligt at støtte. Den vil kunne samles med tilsvarende Bevillinger, og den højtærede Undervisningsminister, ved jeg, vil lægge stor Energi ind paa at faa alle disse Bevillinger samlet paa en saadan Maade, at man kan se, hvad det i det hele taget er, der af Staten udgives til dansk Sprog og Kultur i Udlandet paa mangfoldige spredte Omraader, faa det samlet paa et bestemt Sted, og vi forventer med Bestemthed, at en saadan Samling, naar den højtærede Undervisningsminister har overtaget Sagen, vil finde Sted, naar næste Finanslovsforslag kommer til at foreligge. Saa vil Bevillingen staa paa sin Plads og være sat i det rigtige Relief. Den vil være berøvet Udseendet af at have en særegen Karakter, som den ikke har, og man vil i Udlandet forstaa, hvad det er, man tilsigter med denne Bevilling. Jeg maa yderligere sige, at vi gerne ser denne Bevilling flyttet bort fra Statsministeren, fordi vi, saaledes som Forholdene har udviklet sig, savner Tillid til Statsministerens nationalpolitiske Standpunkt.

Jeg ønsker dernæst at gøre nogle Bemærkninger om Bevillingen i det hele taget. Dens Størrelse er utvivlsomt betydelig sammenlignet med, hvad der har kunnet ydes af Hjælp til dansktalende i det hele i de sønderjydske Landsdele, før den største Del af disse vendte tilbage til Danmark. I Sammenligning med, hvad der har kunnet ydes fra dansk Side i Tiden fra Adskillelsen indtil Genforeningen, synes denne Bevilling, som der nu skal ydes til det meget begrænsede Antal Danske, ca. 15 000, der her er Tale om, overordentlig stor, og den har været ganske overordentlig stor navnlig i en Tid, hvor den tyske Valutas Udvikling har gjort Bevillingen større Dag for Dag. Der har jo været en Tid,